

Johann Sibrand Heinrich Bacmeister

Disputatio Anniversaria. De Personis Quae Feuda Dare Et Acci Pere Possunt

Rostochii: Myliandrus, 1608

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn728667460>

Druck Freier Zugang

F. Librandt. [Resp.] Heinric
Bacmeister.
R. U. jur. 1608.

III 4
prolat

Disputatio Anniversaria.
DE
PERSONIS QVÆ FEU-
DA DARE ET ACCIPERE
POSSVNT.

Ad quam

D. O. M. A.

SVB PRÆSIDIO,

Clarissimi & Consultissimi Viri,

Dn. IOHANNIS SIBRANDT I. V. D.

& Cod. Justin. Professoris in incluta Acad.
Rostochiensis Ordinarij.

Publicè respondebit

HENRICVS BACMEISTERVS

Rostochiensis.

Habebitur *Anno* 6. Decemb. in Auditorio magno initio
ad horam 6. matutinam facto.

ROSTOCHII

Typis Myliandrinis. Anno 1608.

*Um Personarum causa Jus omne sit constitutum,
A primog, Juris objecto tanquam digniore Jus
Feudale capiam. Disputatione hac de PER-
SONIS qua Feuda dare & accipere possunt
agemus.*

2. *Secundum verò veterem Christianorum & in Vjs
Feudorum receptam distinctionem Beneficia conferre possunt
Clerici & Laici.*

3. *Et quemadmodum Clerici Laicis censentur digniores,
ita compilatores Juris nostri Feudalis, primo de Ecclesiasticis,
Deinde de secularibus egerunt.*

4. *Ecclesiastica autem persona sunt vel in supremo, vel in
inferiore gradu constituta: Et hæ vel in medio vel infimo sub-
sellio posita.*

5. *In summo gradu est Pontifex, qui caput in Ecclesia est
non Catholica sed Romana, & à quo omnes cœu membra digni-
tatem trahunt.*

6. *Res a. quæ Pontifex in feudum concedere solet sunt vel
corporales vel incorporales, sub his comprehenduntur Dignita-
tum beneficia, sub illis vel Res Ecclesiæ, vel ipsius conceden-
tis propria.*

7. *Et quanquam olim Pontifex non, sed Imperator dignita-
tes Archiepiscopatus, Episcopatus & Abbatia, imò & Pontifi-
catum ipsum conferre potuit.*

8. *Tamen hodie, longâ quamvis prava usurpatione, id jus
non tantum in personas Ecclesiasticorum, sed principum Lai-
corum sibi sumpsit, ita ut suas dignitates & regalia ipsi accepta
ferre debeant.*

9. *Hancq, suam potestatem Pontifices ita ampliarunt, ut
etiam fertilissima totius Christianitatis prædia sua fecerint, ac
bona Ecclesiastica occuparint, eosq, qui ea tenent suos vassallos
dixerint.*

A 2

Vnde

10. Unde hodie Pontifex non tantum Dignitates Ecclesiasticas, sed & omnium Ecclesiarum quae ipsum recognoscunt res immobiles etiam non infeudari solitas, in feudum concedere solet.
11. Quam tamen sanior Interpretum cohors improbat & de re non admodum preciosa vel magni valoris intelligit. Ut si integram provinciam vel amplam civitatem in feudum dare vult, id non nisi Cardinalium consensu facere debeat.
12. An a. Imperator, vassallus Papae vel Romana Ecclesia rectè censeatur quaestio est? Negantium opinionem veriorē putamus.
13. Pontificem vero propria bona in feudum concedere posse, extra controversiam esse arbitramur.
14. In medio gradu seu post Pontificem Romanum proximum locum tenent Patriarcha & Cardinales, qui etsi in jure feudali non exprimentur, tamen rectè beneficia, observatis solitis concedere possunt.
15. Uti & Archiepiscopi & Episcopi, cum rerum Ecclesiasticarum administrationem habeant.
16. Qui rem in Feudum dari solitam ad se reversam consanguineis suis in Feud. rectè concedunt.
17. In infimo gradu sunt Abbas, Abbatisa, Praepositus, qui si mos antiquitus fuit feuda dare possunt. Nec ceteri Praelati Ecclesiastici infeudandi jus aliter habent, nisi consuetudo & res id patiantur.
18. An autem Clericus qui ante Urbani Secundi constitutionem feudum dare solitus non erat, ex consuetudine feudum postea dare possit, queritur, Quod affirmamus.
19. Monachis verò propter defectum materiae feudi datio videtur interdicta.
20. Jam de Laicis videbimus. Et si quidem olim non licuerit omnibus Feuda dare: nisi tantum his, quibus vel Dignitas vel

vel Nobilitas, vel antiqua consuetudo id tribuebat, cum inde-
corum videbatur, rusticum sub se vassallos habere debere.

21. Attamen hodie omnes qui rerum suarum Domini sunt,
liberamq; earum administrationem habent rectè feuda con-
cedunt.

22. Horum primus & summus est Imperator. Et hunc feu-
da dare posse, esse indubitatum scribit Curtius Iunior.

23. Num v. Feuda Imperij, alij rursus concedere possit,
non requisito consensu Electorum egregia dubitationis est, non
sine ratione nos ad affirmant. in partes accedimus.

24. Et hic propriè solus Regalia puta Electoratus, Duca-
tus, Marchionatus & Comitatus concedit.

25. Quamvis hodie de consuetudine etiam Reges superio-
rem non recognoscentes, similia feuda in suis regnis concedere,
& Monarchicam auctoritatem sibi adscribere soleant.

26. Imperatorem ordine sequitur Rex Romanus in Impera-
torem pronuntiandus, qui etiam vivo Imperatore, Caesar desi-
gnatus dicitur.

27. Deinde rex Bohemia, alijq; Electores tam Ecclesiastici
quàm Laici qui Regis vel regni Capitanei, seu propinquiora
sacri imperij membra dicuntur.

28. Quibus adnumerantur reliqui Principes, Duces, Co-
mites.

29. Nobiles vero, inter quos eminent Barones, uti & civi-
tates, quin feudi concessionem & subinfeudationem facere pos-
sint, nullam habere difficultatem arbitramur.

30. Immo & homines ignobiles, uti & Rustici, si modo libe-
ram rerum suarum administrationem habent, feuda concede-
re possunt.

32. Quod etiam ad fœmineum jura feudalia extendunt se-

cciv. 2.

A 3

Cum au-

32. Cum autem contrarijs juxta se positis veritas & rei
certitudo magis magisq. elucescat: Igitur prohibitorum classes
quodam modo referemus, ut inde permissorum libera conceden-
di facultas appareat.

33. Eorum autem qui prohibentur feuda dare, genera duo
sunt. Nonnulli enim naturâ: alij lege seu consuetudine inha-
biles censentur.

34. Natura, qui quidem verum sint Domini sed liberam ea-
rundem administrationem non habent, ut infantes, furiosi, men-
te capti.

35. In surdis & mutis distinguunt. An natura vel ex
accidenti simultales sint, ut hoc casu feuda recte concedant
illo non.

36. Lege prohibentur, primò Curatores qui quidem feudi
novi constitutionem non, sed veteris renovationem habent.

37. Procuratores generale non vero speciale mandatum
habentes.

38. In Personis vero qui sub horum cura sunt, puta pupil-
lorum, & minorum annis 25. distinguunt, an novum vel an-
tiquum concedere velint, concludentes novum feudum ab illis
non, sed antiquum recte dari.

39. Servi autem Romani, non vero nostri, feuda dare
prohibentur.

40. Monstratis personis concedentium adducenda sunt
& accipientium. Positio enim uno Correlatorum, ponitur &
alterum.

41. Et regulariter omnes ejusmodi beneficia adquirunt,
qui non expresse reperiuntur prohibiti.

42. Ita ut etjam superior ab inferiore sine status & digni-
tatis latione, & vice versa inferior à superiore, ut singulare be-
neficium id accipere possit.

43. Nec quenquam excludit sexus vel status qualitas, si-
ve sint

ve sint masculi sive femina, secularis vel Ecclesiastici ordinis, ut Papa, Patriarcha, Archiepiscopi, Episcopi, Legatus de latere, Abbas, Abbatissa, Monialis, aliaq; persona Ecclesiastica qua etiam à Laicis beneficia collata recte apprehendunt.

44. De Laico qui de re Ecclesiastica investitus est & alium Laicum subinfendare posse recte dicitur.

45. Natura tamen defectus ut & legis prohibitio nonnullos à beneficiorum acquisitione repellunt.

46. Illorum in numero sunt, qui firmo destituuntur iudicio, ut Infantes, furore vel dementia correpti, mente capti.

47. De ceco muto & surdo Doctores variant? At hos se intelligunt quid agant novum feudum accipere posse, modo dominus tales esse scriverit communiter placuit.

48. Qui vero pubertati proximi sunt, etiam sine tutorum auctoritate feuda recte accipiunt.

49. Uti & minores 25. annis sine Curatorum consensu beneficia ejusmodi sibi acquirunt.

50. Num vero Feudi ususfructus Filiosam. dati, patri acquiratur, controversia non caret. Negativam juris feudalis rationi ac aequitati magis consentaneam esse arbitramur.

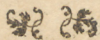
51. Lege prohibentur Hæretici, Banniti seu proscripti.

52. Num quoq; stuprij, seu ex Concubinato, stupro & scortatione orti, Feudorum sint capaces, quæri potest. Hos cum legis prohibitio non excludat, nec nos illos inhabiles judicandos esse censemus.

53. De servis vero nostri seculi, quos proprios homines appellamus idem censemus.

54. Quod etiam de servis Religiosis, Monachis & Monialibus asserimus.

55. Uti & ijs qui ex utroq; sexu quid participant & Hermaphroditi vocantur.

CO-

COROLARIA.

I.

An servitus luminum & ne luminibus officiat
differat magna est controversia. Nos magis eo-
rum sententiam qui diversas illas statuunt amplecti-
mur.

II.

An minor curatorem habens sine ejus auctoritate
juramentum deferre possit? A.

III.

An Judex necessarium juramentum parte non peten-
te deferre possit. A.

IV.

An legata ad pias causas deficiente causa ob quam
legata sunt fiant caduca & ad hæredes revertantur? N.
Et dicimus ad alias pias causas convertenda.

Parergon.

An in bello locus stratagematis.

vel Nobilitas, vel antiqua consuetudo id
eorum videbatur, rusticum sub se vasall

21. Attamen hodie omnes qui rerum
liberamq; earum administrationem hab
cedunt.

22. Horum primus & summus est Im
da dare posse, esse indubitatum scribit Ca

23. Num v. Feuda Imperij, alij ru
non requisito consensu Electorum egregia
sine ratione nos ad affirmant. in partes a

24. Et hic propriè solus Regalia pu
tus, Marchionatus & Comitatus conce

25. Quamvis hodie de consuetudin
rem non recognoscetes, similia feuda in
& Monarchiam auctoritatem sibi adscr

26. Imperatorem ordine sequitur Re
torem pronunciandus, qui etiam viro In
gnatus dicitur.

27. Deinde rex Bohemia, aliq; Ele
quàm Laici qui Regis vel regni Capita
sacri imperij membra dicuntur.

28. Quibus adnumerantur reliqui
mites.

29. Nobiles vero, inter quos emin
tates, quin feudi concessionem & subin
sint, nullam habere difficultatem arbit

30. Immo & homines ignobiles, uti
ram rerum suarum administrationem ha
re possunt.

32. Quod etiam ad femineum jura
ant.

the scale towards document